

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 og 2

Efter afskrivningslovens § 5, stk. 4, kan visse selskaber ikke afskrive på driftsmidler og skibe anskaffet til udlejning i anskaffelsesåret. For indkomståret efter anskaffelsesåret kan selskabet derimod afskrive indtil 60 pct. af anskaffessummen. Fra og med det andet indkomståret efter anskaffelsesåret afskrives det resterende beløb efter de almindelige regler for afskrivning på driftsmidler og skibe.

Ligningsrådet har dog efter afskrivningslovens § 5, stk. 6, mulighed for at dispensere fra denne regel, således at anskaffessummen for udlejningsaktivet allerede i anskaffelsesåret kan afskrives efter de almindelige regler.

Tilsvarende regler om udskydelse af førsteårsafskrivningerne på driftsmidler og skibe til udlejning findes i § 6, stk. 3, om straksafskrivning og i § 30, stk. 1, om forskudsafskrivning. Også disse regler indeholder mulighed for dispensation, og også her er det Ligningsrådet, der har kompetencen til at meddele dispensation.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at kompetencen til at meddele dispensation efter de tre nævnte bestemmelser overføres til skatteministeren. Det er herefter hensigten, at kompetencen ved en ændring af sagsudlægningsbekendtgørelsen vil blive udlagt til de skatteansættende myndigheder.

Dispensationsadgangen blev indført ved lov nr. 433 af 26. juni 1998. Af bemærkningerne til § 5, stk. 6, (L 102, Folketingsåret 1997/98, 2. samling) fremgår det, at reglen er udformet som en dispensationsregel, fordi det på det foreliggende grundlag ikke var muligt at udforme objektive regler. Ved at udforme reglen som en dispensationsregel, ville der dog gennem Ligningsrådets afgørelser blive skabt en praksis. Når Ligningsrådet havde fastlagt en praksis, ville det blive overvejet at udforme objektive regler.

Der er siden indførelsen af dispensationsadgangen modtaget et stort antal anmodninger om dispensation. En del af disse har været behandlet af Ligningsrådet, der således har haft lejlighed til at fastsætte retningslinierne for praksis. Ligningsrådet har herefter delegeret kompetencen til at træffe afgørelse til Told- og Skattestyrelsen for så vidt angår de sager, som kan afgøres umiddelbart efter de retningslinier, som Ligningsrådet har fulgt i de første sager, og som munder ud i, at der meddeles tilladelse.

Det er på nuværende tidspunkt fortsat ikke muligt at erstatte dispensationsbestemmelsen med objektive

regler, men da der er et stort antal sager vedrørende de tre bestemmelser, og da langt de fleste sager kan afgøres umiddelbart efter den praksis, som Ligningsrådet har dannet, findes det hensigtsmæssigt og ubetænkeligt at udlægge kompetencen til de skatteansættende myndigheder.

Ligningsrådets praksis har fulgt følgende overordnede retningslinier:

Ifølge lovteksten og bemærkningerne til denne taler det for meddelelse af afslag, hvis anskaffelsen ikke primært sker med henblik på anvendelse af aktiverne i selskabets egen normale forretningsmæssigt drevne udlejningsvirksomhed, men i stedet primært sker med henblik på at reducere selskabets umiddelbare skatter i kraft af adgangen til at foretage skattemæssige afskrivninger på anskaffede udlejningsaktiver.

I sådanne tilfælde må det antages, at selskabet ikke ville anskaffe de pågældende udlejningsaktiver, medmindre der kan foretages skattemæssige afskrivninger på disse.

Der kan ved behandlingen af dispensationsansøgningerne lægges vægt på, om selskabet er likvidationsmodent, om selskabet før anskaffelsen i det væsentlige var uden økonomisk risiko ved erhvervs-mæssig aktivitet, eller om selskabets ejerforhold i forbindelse med anskaffelsen af aktiverne er ændret væsentligt. Disse forhold taler imod at indrømme selskabet dispensation.

Ved begrebet »selskaber, der i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervs-mæssig aktivitet« forstås selskaber, hvor den erhvervs-mæssige aktivitet er ophørt, eller hvor den erhvervs-mæssige aktivitet i selskabet er ubetydelig. Det kan dog også omfatte selskaber, hvor der på aftaletidspunktet for overdragelse af kapitalandele nok findes en ikke uvæsentlig erhvervs-mæssig aktivitet i selskabet, men hvor der på dette tidspunkt er indgået en bindende aftale om mulighed for afhændelse af den erhvervs-mæssige aktivitet. Det skyldes et ønske om at imødegå omgælses-muligheder.

Har udlejning af aktiver derimod været selskabets normale virksomhed eller en del heraf i flere år forud for anskaffelsen, eller har selskabets ejerkreds i det væsentlige været uændret i en årrække forud for anskaffelsen, taler dette som udgangspunkt for at indrømme selskabet dispensation.

Ligningsrådet (eller Told- og Skattestyrelsen efter delegation fra Ligningsrådet) har pr. 19. oktober 1999 behandlet 230 sager. Der er meddelt afslag i 1 sag. De typiske sagskategorier er følgende:

En stor del af de ansøgninger, der er behandlet, vedrører selskaber med uændret ejerkreds gennem en år-